

ARREST VAN HET GERECHT (Derde kamer)
15 februari 1996

Zaak T-125/95

H. Belhanbel
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Ambtenaren – Vergelijkend onderzoek – Besluit van jury houdende vaststelling dat kandidaat niet is geslaagd voor mondeling examen – Draagwijdte van motiveringsplicht”

Volledige Franse tekst II - 115

Betreft: Beroep tot nietigverklaring van het besluit van de jury van vergelijkend onderzoek COM/B/765 om verzoeker voor het mondeling examen een lager cijfer dan het vereiste minimum te geven en hem niet op de reservelijst te plaatsen.

Beslissing: Verwerping.

Resumé van het arrest

Verzoeker is van 1 januari 1990 tot 31 december 1994 tijdelijke functionaris bij de Commissie. Hij neemt deel aan algemeen vergelijkend onderzoek COM/B/765,

waarna hem wordt meegedeeld, dat hij niet is geslaagd voor het mondelinge examen en derhalve niet op de lijst van geschikte kandidaten kan worden geplaatst. De Commissie deelt hem ook de cijfers mee die hij voor het examen heeft behaald.

Daarop stuurt verzoeker de voorzitter van de jury een brief, waarin hij deze verzoekt hem te laten weten aan de hand van welke criteria of op welke gronden de jury dat besluit heeft genomen. Pas na een nieuw verzoek en na de instelling van het onderhavige beroep wordt aan verzoeker meegedeeld, dat bij een nieuw onderzoek van het dossier is gebleken, dat er geen enkele materiële fout jegens hem was gemaakt, en dat, wat het mondelinge examen betrof, zijn kennis als onvoldoende was beschouwd, vooral in vergelijking met die van de andere kandidaten.

Ten gronde

Het middel inzake schending van de motiveringsplicht

De in artikel 25 van het Statuut geformuleerde verplichting om elke nadelige individuele beslissing met redenen te omkleden, heeft tot doel, enerzijds, de rechter in staat te stellen het besluit op zijn wettigheid te toetsen, en anderzijds, de betrokkene de gegevens te verstrekken die deze nodig heeft om weten of het besluit gegrond is (r.o. 21).

Referentie: Gerecht 14 juli 1995, Pimley-Smith/Commissie, T-291/94, JurAmbt. blz. II-637, r.o. 60

Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen besluiten waarbij een jury een kandidaat niet tot het examen toelaat, en besluiten waarbij een jury vaststelt, dat een kandidaat niet is geslaagd voor het examen. Met betrekking tot deze laatste categorie blijkt uit de rechtspraak, dat de jury ter zake van de beoordeling van het resultaat van het examen van een vergelijkend onderzoek over een ruime vrijheid beschikt, en dat de gegrondheid van haar waardeoordelen door de gemeenschapsrechter slechts kan worden getoetst in geval van kennelijke schending van de regels die de

jury bij haar werkzaamheden in acht moet nemen. Bovendien vormt de mededeling van de cijfers die de betrokkene voor de verschillende onderdelen van het examen heeft behaald, een voldoende motivering van het waardeoordeel van de jury. Een kandidaat die daar uitdrukkelijk om vraagt, heeft evenwel het recht toelichtingen te krijgen over andere punten dan het waardeoordeel van de jury over zijn prestatie, zoals bij voorbeeld over het verloop van de procedure (r.o. 22).

Referentie: Pimley-Smith/Commissie, reeds aangehaald, r.o. 63-67

Het Gerecht is van oordeel, dat verzoekers brief, in zijn geheel beschouwd, een verzoek om nadere toelichtingen over het waardeoordeel over verzoekers prestatie is. Vaststaat, dat verzoeker vóór de instelling van het onderhavige beroep geen enkel verzoek had ingediend dat voor de jury de verplichting meebracht een nadere motivering te geven van haar besluit houdende vaststelling dat hij niet was geslaagd voor het mondelinge examen (r.o. 23 en 24).

Zelfs al zou een dergelijk verzoek nog in een bij de gemeenschapsrechter ingediend verzoekschrift kunnen worden geformuleerd, het inleidende verzoekschrift bevatte evenmin een verzoek om mededeling aan verzoeker van de algemene criteria die de jury voor de beoordeling van de prestaties van de kandidaten had vastgesteld. Aangezien verzoeker uitdrukkelijk verwees naar het in zijn brief geformuleerde verzoek, kunnen de vermeldingen in het verzoekschrift niet aldus worden uitgelegd, dat zij een aanvullend verzoek vormden ten opzichte van het reeds ingediende verzoek (r.o. 25).

Verzoekers voor het eerst in repliek aangevoerde en ter terechtzitting gehandhaafde argument, dat de algemene criteria voor de beoordeling van de prestaties van de kandidaten op het mondelinge examen hem op zijn verzoek hadden moeten worden meegedeeld, kan niet worden aanvaard. Dit argument is immers onwerkzaam, daar verzoeker niet te gelegener tijd een verzoek om mededeling van die algemene criteria heeft ingediend. Mitsdien moet het middel worden afgewezen (r.o. 26 en 27).

Het middel inzake een kennelijke beoordelingsfout

Het Gerecht herinnert eraan, dat de jury ter zake van de beoordeling van het resultaat van het examen van een vergelijkend onderzoek over een ruime vrijheid beschikt, en dat de gegrondheid van haar waardeoordelen door de gemeenschapsrechter slechts kan worden getoetst in geval van kennelijke schending van de regels die de jury bij haar werkzaamheden in acht moet nemen. Verzoeker heeft zelfs niet aangevoerd, dat er sprake is van een dergelijke schending. Mitsdien kan het middel niet slagen (r.o. 32).

Daarbij komt in elk geval, dat noch verzoekers cijfers voor het schriftelijke examen, noch de cijfers van zijn beoordelingsrapporten, noch de gestelde overeenstemming van de werkzaamheden die hij als tijdelijke functionaris bij de Commissie heeft verricht, met die van het te vervullen ambt, een voldoende bewijs vormen van een kennelijke fout bij de beoordeling van verzoekers prestatie op het mondelinge examen (r.o. 33).

Referentie: Gerecht 1 december 1994, Michaël-Chiou/Commissie, T-46/93, JurAmbt.
blz. II-929, r.o. 50

Dictum:

Het beroep wordt verworpen.